

Fortfarande darrig efter ansträngningen tog hon upp den lilla koltrasten ur förklädesfickan och satte den en liten bit ifrån sig på grenen. Så började hon vifta med armarna och hoppades att den lilla fågeln skulle göra likadant med vingarna.

Men det gjorde den inte.

Precis som förut tittade den bara förvånat på fru Meier och rörde sig inte ur fläcken. Fru Meier flaxade trött ett par gånger till, sedan lade hon händerna i knäet och anlade på nytt en bekymrad min.

